

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der i bestemte vækstperioder ikke må spredes særlige typer af giftmidler over nærmere angivne planter uanset, at de ikke er i blomst.

§ 7. Den, der spreder giftmidler over planter og derved forårsager forgiftningsskader på bier, ifalder erstatningsansvar efter lovgivningens almindelige regler over for biavlere, frøavlere eller andre, som måtte lide tab herved.

Stk. 2. Den, der spreder gift i overensstemmelse med reglerne i § 5, stk. 2 og 3, og med regler, der er fastsat efter § 5, stk. 4, er ansvarlig over for biavlere, frøavlere og andre, som måtte lide tab herved. Ansvarret kan dog nedsættes eller bortfalde over for den, der har modtaget underretning om spredningen på et sådant tidspunkt, at tabet kunne formindskes eller undgås ved rimelige foranstaltninger.

§ 8. Biavlere har pligt til at sørge for god vandforsyning til bierne med henblik på at begrænse skader som følge af spredning af giftmidler.

Kapitel 3.

Voldgift.

§ 9. Tvister om erstatning efter § 7 afgøres ved voldgift.

§ 10. Landbrugsministeren fastsætter regler om landets inddeling i voldgiftskredse. I hver kreds udpeger landbrugsministeren en formand og en suppleant for denne, der begge skal have bestået juridisk kandidateksamen, samt et antal voldgiftsmænd med kendskab til bi- eller planteavl.

Stk. 2. Ved behandlingen af en voldgiftssag deltager formanden samt to af formanden udpegede voldgiftsmænd, hvoraf den ene skal have kendskab til biavl og den anden til planteavl. Formanden kan tilkalde særligt sagkyndige til at bistå ved sagens behandling.

Stk. 3. I forbindelse med behandlingen af en forgiftningssag har voldgiftsnævnets medlemmer adgang til dyrkningsarealer og til udbygninger og tilsvarende lokaler, hvor der opbevares giftmidler, og er berettigede til vederlagsfrit at udtage prøver af planter og

kemikalier i det omfang, sagens behandling gør det nødvendigt.

§ 11. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler for behandlingen af voldgiftssager samt om vederlag til formand, voldgiftsmænd og de særligt sagkyndige, der måtte være tilkaldt, og om sagsomkostninger og deres fordeling.

§ 12. En voldgiftskendelse kan fuldbyrdes 14 dage efter afsigelsen, medmindre kendelsen forinden er indbragt for de almindelige domstole. Den ret, for hvilken kendelsen indbringes, kan tillægge indbringelsen opsættende virkning, selv om kendelsen først indbringes senere end 14 dage efter afsigelsen.

Stk. 2. Kendelsen kan af hver af parterne indbringes for de almindelige domstole. Fristen er 14 dage efter kendelsens afsigelse. Justitsministeren kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes for domstolene indtil 6 måneder efter voldgiftskendelsens afsigelse.

Stk. 3. Har en part ikke været til stede ved kendelsens afsigelse, regnes de i stk. 1 og 2 nævnte frister dog fra kendelsens forkyndelse for parten.

Stk. 4. Voldgiftskendelsen indbringes for den ret, hvor sagen efter retsplejelovens almindelige regler skal anlægges i 1. instans.

Kapitel 4.

Beskyttelse af bier mod sygdomme.

§ 13. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af farlige sygdomme, herunder om

1. tilintetgørelse af smittefarlige bifamilier og smittefarligt materiel eller anden behandling af bifamilier mod smitte,
2. flytning af bifamilier og materiel,
3. forbud mod indførsel af bidronninger, levende bier, honning og tavlebygning samt af præparater, der indeholder honning.

Stk. 2. Såfremt der ved foranstaltninger, der gennemføres i medfør af bestemmelser fastsat efter stk. 1, nr. 1, påføres en biavl økonomisk tab, ydes der erstatning herfor af statskassen. Erstatning ydes ikke, når foranstaltningerne er iværksat som følge af, at biavleren har handlet uagtsomt.